

111

43

της Βιολίδας Βιβλιοθήκης

«ΑΜΑΛΘΕΙΑ»

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ
ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΛΑΣΙΘΙΟΥ

ΣΤΕΡΓΙΟΥ Γ. ΣΠΑΝΑΚΗ

ΤΟ ΛΙΜΝΑΚΑΡΟ

ΕΝΑ ΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΗΣ

ΑΝΑΤΥΠΟ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 36 (ΙΟΥΛΙΟΥ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1978)

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

1978

29484

ΤΟ ΛΙΜΝΑΚΑΡΟ

ΕΝΑ ΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΟΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΔΙΚΤΗΣ

ΣΤΕΡΓΙΟΥ Γ. ΣΠΑΝΑΚΗ

Στή Νοτιανολική ἄκρα τοῦ Λασιθιώτικου κάμπου, κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τοὺς δέτες τοῦ ὑψηλότερου σημείου τῆς Δίκτης, σὲ ὑψόμετρο 1200 ὥς 1300 μ., ἀπλώνεται, ὅχι ἀπόλυτα ἐπίπεδο ὅπως τὸ δροπέδιο τῆς Σελένας, ὁ Νήσιμος, τὸ δροπέδιο, γνωστὸ ἀλλὰ παλιὰ μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία Λιμνάκαρο. Τὸ τοπωνύμιο ἀναφέρεται μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα Λιμνακάρο στὸν κώκιδα 918 τῆς Μαρκιανῆς Βιβλιοθήκης τῆς Βενετίας, πιθανὸν τὸ 1592¹. Ὁ Francesco Basilicata τὸ ἀναφέρει Λιμνιακάρο² καὶ τὸ ἴδιο ὄνομα σημειώνει στὸν πίνακα 53 ποὺ ἀναδημοσιεύω ἐδῶ³.

Τὸ δροπέδιο ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸ χωριὸ "Άγιος Γεώργιος μὲ πρόχειρα διανοιγμένο δρόμο, ποὺ μόνο μικρὰ ἀγροτικὰ αὐτοκίνητα μποροῦν νὰ περάσουν. Μὲ ἔνα τέτοιο κατορθώσαμε νὰ βγοῦμε στὸ Λιμνάκαρο μερικοὶ ἐκδρομεῖς τοῦ 'Ελληνογαλλικοῦ Συνδέσμου τὸν Αὔγουστο τοῦ περασμένου χρόνου 1977.

Ἄντιθετα ἀπὸ τὸ δροπέδιο τοῦ Νησίμου ποὺ εἶναι ἄγονο τὸ Λιμνάκαρο ἔχει γόνιμο ἔδαφος καὶ καλλιεργεῖται. Ἐχει πολλὲς ἀπιδιές, κυρίως ϕωμανιὲς μὲ τὶς μυρωδᾶτες ϕωμᾶνες ποὺ ὠριμάζευν τὸν Αὔγουστο. Εὐδοκιμοῦν ἐπίσης πολὺ οἱ καρυδιές. Στὴν πηγὴ τοῦ δροπεδίου ὑπάρχουν μερικὲς μὲ πελώριες διαστάσεις, ποὺ ἡταν κατάφορτες ἀπὸ καρύδια. Τελευταῖα ἔχουν φυτέψει πολλὲς καρυδιές, ποὺ ὕστερα ἀπὸ κάμποσα χρόνια θὰ δίδουν μιὰ πλούσια παραγωγή. Παράλληλα δημος πρέπει νὰ φυτευτοῦν καὶ νέες ἀπιδιές γνωστῶν λασιθιώτικων ποικιλῶν, ϕωμανιές, καρυδιές, χειμωνικές. Ὁ τόπος προσφέρεται νὰ γίνει ἔνα δάσος ἀπὸ ποικίλα καρποφόρα δέντρα.

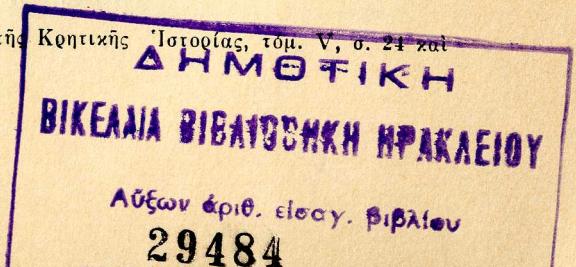
ΤΟ ΕΞΩΚΚΛΗΣΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Στὴ νότια ἄκρα τοῦ δροπεδίου εἶναι ἡ δίκλιτη ἐκκλησοῦλα τοῦ Αγ. Πνεύμα-

¹⁾ ... et poco più di due miglia lontan da esso vi è un'altra campagna chiamata Limnacaro medesimamente di raggio di Vostra Seranità posta fra alcuni altri monti più eminenti, et ha parimente acque in abbontantia, et migliori degli altri....= .λόγο περισσότερο ἀπὸ δύο μίλια ἀπὸ τὸν κάμπο τοῦ Λασιθιοῦ ὑπάρχει ἔνας πιὸ μικρὸς κάμπος ποὺ λέγεται Λιμνάκαρο. Κι ὁ κάμπος αὐτὸς ἀνήκει στὴ Γαληνότητά σας καὶ εἶναι ἀνάμεσα σὲ μερικὰ ἄλλα πιὸ ψηλὰ βουνά. Ἐχει ἐπίσης ἀφθονα νερά, καλύτερα ἀπὸ τὰ ἄλλα. (Βλ. Στέργ. Γ. Σπανάκη, Συμβολὴ στὴν Ἰστορία τοῦ Λασιθιοῦ καὶ τὴ Βενετοχρατία, Ἡράκλειον 1957, σελ. 74).

²⁾ Βλ. Στέργ. Γ. Σπανάκη, Μνημεῖα τῆς Κρητικῆς Ἰστορίας, τόμ. V, σ. 24 καὶ πίν. 53.

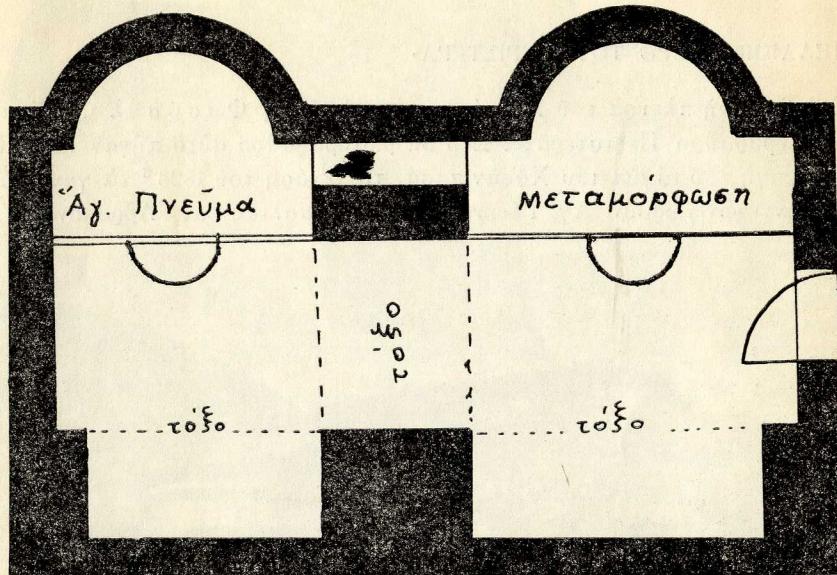
³⁾ Βλ. εἰκ. 1.

Εἰκ. 1. Στὸ παραστατικὸ αὐτὸ σχεδιάγραμμα τῶν Λασιθιώτικων Βουνῶν μὲ τὸν κάμπο τοῦ Λασιθίου στὴ μέση, ποὺ ἔγινε τὸ ἔτος 1615 ἀπὸ τὸν Franc. Basilicata, σημειώνεται τὸ δροπέδιο LIMNIACARO, κάτω ἀπὸ τὴν πιὸ ψηλὴ κορυφὴ τῆς Δίκτης. Σημειώνεται ἡ θέση τῆς πηγῆς μὲ τὴ λέξη FONTANA στὴν εἰσόδῳ τοῦ δροπεδίου, μὲ τὶς καρυδιὲς ποὺ ὑπῆρχαν, ὡς φαίνεται, ἀπὸ τότε καὶ πιθανότατα ἡ ἐκκλησίσ τοῦ Ἅγ. Πνεύματος πάνω ἀπὸ τὴ λέξη FONTANA. Τὸ σχεδιάγραμμα ἀναδημοσιεύεται ἀπὸ τὸν V τόμο τῶν Μνημείων τῆς Κρητικῆς Ἰστορίας, πίν. 53.

τος. Στὸ βύρειο κλῖτος εἶναι τὸ Ἀγιο Πνεῦμα καὶ στὸ νότιο ἡ Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος. Δυστυχῶς δὲν εἴχαμε τὴν πρόνοια νὰ κρατοῦμε ἔνα μέτρο καὶ ἐσχεδίασα τὴν κάτοψη τοῦ ναοῦ ἐντελῶς πρόχειρα. Ὁπως φαίνεται στὴν εἰκ. 2 ὁ ναὸς ἔχει ίδιάζουσα κατασκευή, ποὺ δὲν ἀπαντᾶται σὲ ἄλλη ἐκκλησία. Ὁ προσανα-

Εἰκ. 2. Πρόχειρο σχεδιάγραμμα κάτοψης τοῦ ναοῦ τοῦ Ἅγ. Πνεύματος.

τολισμός τῆς εἶναι κανονικός. Τὰ ιερὰ εἶναι στὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ κτηρίου. Ἡ εἰσοδος τοῦ ναοῦ εἶναι στὴ μέση τῆς νότιας πλευρᾶς. Ἡ στέγη, ἀντίθετα ἀπὸ τὴ συνηθισμένη κατεύθυνση ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴν πρὸς τὴ Δύση, στὸ Ἀγιο Πνεῦμα εἶναι ἀπὸ τὸ Βορρᾶ πρὸς τὸ Νότο, μὲ νψωμένο περίπου ἔνα μέτρο τὸ κεντρικὸ τμῆμα τοῦ ναοῦ, ὅπως ὁ Ἅγιος Μᾶρκος τοῦ Ἡρακλείου, ἀλλὰ δίχως παράθυρα. Ἡ διαμόρφωση αὐτῆς τῆς στέγης μοῦ εἶναι ἀνεξήγητη. Ἡ τοιχοποιία εἶναι ἀπλῆ, ἀσβεστόκιτιστη, ἀσοβάντιστη, ἔξωτερικά. Ἡ πόρτα μὲ ἀπλές παραστάδες ἀπὸ πέτρα φερμένη ἀπὸ ἄλλο μέρος.

Ἐσωτερικὰ ἡ ἐκκλησία ἔχει ἔνα σκέτο σοβά. Τὸ τέμπλο ἀπλὸ καὶ ἀπέριττο μὲ μερικὲς εἰκόνες ὅχι παλιές, ὅπως φαίνεται στὴ φωτογραφία⁴.

Πότε κτίστηκε ἡ ἐκκλησία; Δὲν εἶναι γνωστό. Στὸ ἀναδημοσιευόμενο ἑδῶ σκίτσο τοῦ Βασιλικάτα σημειώνονται στὸ δροπέδιο μερικὰ δένδρα, ἡ πηγὴ μὲ ἔνα μεγάλο δένδρο, ποὺ ἀσφαλῶς ὑπονοεῖ τὶς καρυδιές ποὺ εἶναι γύρω στὴν πηγὴ καὶ πάνω ἀπὸ τὴ λέξη FONTANA φαίνεται ἔνα μαῦρο στίγμα ποὺ μοιάζει μὲ τὴ σιλουέτα τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, μὲ ὑπερυψωμένο τὸ κεντρικὸ σημεῖο. Ἐὰν δὲ Βασιλικάτα ἥθελε νὰ παραστήσει τὴν ἐκκλησία μὲ

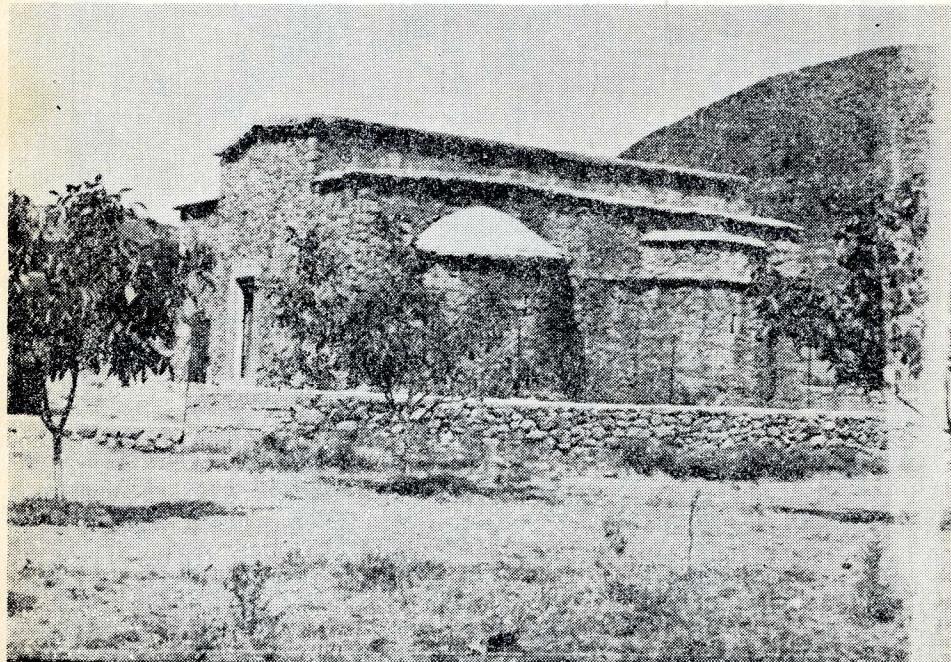
⁴⁾ Βλ. εἰκ. 6.

τὸ σκιαγράφημα αὐτό, τότε θὰ εἶναι κτισμένη πρὶν ἀπὸ τὸ 1615, διπότε ἔγινε τὸ σκιαγράφημα.

‘Η ἐκκλησία τοῦ Ἀγίου Πνεύματος στὸ Λιμνάκαρο ὑπάγεται στὶς ἐνορίες τῶν χωριῶν Ἀγίου Γεωργίου καὶ Ἀβρακόντε καὶ τὸ δροπέδιο εἶναι ἰδιοκτησίες τῶν χωριῶν αὐτῶν.

ΤΟ ΣΠΗΛΑΙΟΒΑΡΑΘΡΟ ΤΟΥ «ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ»

Στὴ βορεινὴ πλευρὰ τοῦ Λιμνάκαρου, στὴ θέση Φασόσελο, βρίσκεται τὸ σπήλαιοβάραθρο Περιστερᾶς⁵. Στὸ σπήλαιοβάραθρο αὐτὸ πῆγαν νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴ σφαγὴ τοῦ αἰγύπτιου Χασάν πασά, τὸ γενάρη τοῦ 1823⁶ τὰ γυναικόπαιδα τῶν κοντινῶν χωριῶν Ἀγ. Γεωργίου, Κουδουμαλιᾶς καὶ Ἀβρακόντε. Τότε

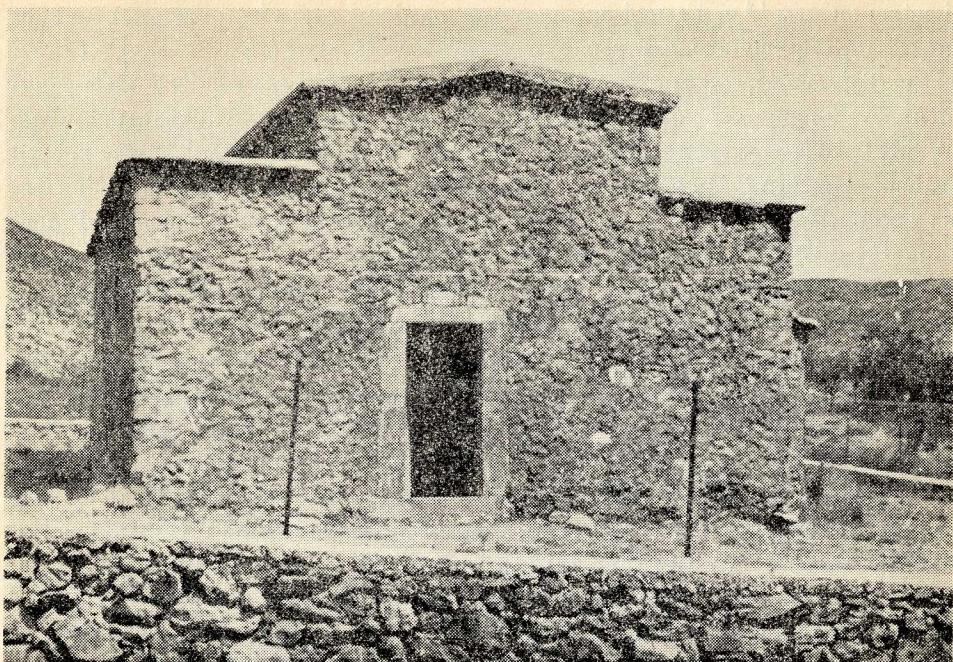
Εἰκ. 3. Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀγ. Πνεύματος ἀπὸ τὴ νοτιοανατολικὴ πλευρά.
(Φωτογρ. Μαν. Γιαλούρη 1977)

διαδραματίστηκαν ἐκεῖ τὰ παρακάτω γεγονότα, ποὺ μοῦ τὰ διηγήθηκε ὁ κ. Εὐάγγ. Ταμιωλάκης, ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τῆς Χωροφυλακῆς, ποὺ τὰ ἀκούσει ἀπὸ τοὺς προγόνους του.

Τὴν καρδιὰ τοῦ χειμῶνα τοῦ 1823, ποὺ πάτησε ὁ Χασάν πασᾶς τὸ Λασίθι,

⁵) Βλ. Ἐλευθ. Κ. Πλατάνη, Σπήλαια καὶ ἄλλαι καρστικαὶ μορφαὶ τῆς Κρήτης τόμ. Β', Ἡράκλειον 1975, σ. 33.

⁶) Βλ. Νικ. Σταυρινίδη, ‘Ο Καπετάν Μιχάλης Κόρακας, τόμ. Α' 1971, σ. 106.

Εἰκ. 4. Ἡ νότια πλευρὰ τῆς ἐκκλησίας μὲ τὴ μοναδικὴ πόρτα. Φαίνεται τὸ ὑπερυψωμένο τμῆμα τοῦ ναοῦ. (Φωτογρ. Μαν. Γιαλούρη 1977)

Εἰκ. 5. Τὸ τέμπλο τῆς ἐκκλησίας. (Φωτογρ. Μαν. Γιαλούρη 1977).

οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀγ. Γεωργίου πῆγαν στὸ σπήλαιο τοῦ Περιστερᾶ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὴν σφαγὴ τῶν αἰγυπτιακῶν στρατευμάτων. Ἡ παπαδιὰ τοῦ χωριοῦ Εἰρήνη Ἰωάν. Ταμιωλάκη καὶ ἡ ἀδελφή της Μαρία καθυστέρησαν καὶ δὲν πρόφτασαν νὰ ἀκολουθήσουν τοὺς ἄλλους, καὶ αἰχμαλωτίσθησαν ἀπὸ τὸν αἰγυπτιακὸ στρατό. Ἐνας στρατιώτης ποὺ ἥξερε τὰ ἑλληνικὰ ἀνάλαβε τὴν φύλαξή των καὶ τὶς ὁδήγησε στὸ χωριό Μαγούλα, μὲ πρόθεση νὰ τὶς βιάσει. Ἡ παπαδιὰ τοῦ εἶπε δὲν εἶναι στὴ διάθεσή του, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποκοιμήσει τὸ μωρό της. Γιὰ νὰ παρατείνει τὴν κατάσταση αὐτή, ὥστε νὰ ἀποκοιμηθεῖ δὲ Τούρκος, τσιμποῦσε τὸ παιδί μὲ μιὰ βελόνα γιὰ νὰ κλαίει. Ὁταν διαπίστωσε, δὲν δὲ Τούρκος ἀποκοιμήθηκε, ἀφισε τὸ παιδί ποὺ κουράστηκε νὰ κλαίει καὶ εἶχε ἀποκοιμηθεῖ, πῆρε μιὰ μεγάλη βαρειὰ ἀκονόπετρα, δπον ἀκόνιζαν τὰ γεωργικὰ ἔργα λεῖα, καὶ μὲ αὐτὴ πολτοποίησε τὸ κεφάλι τοῦ Τούρκου. Ἐπειτα πῆρε τὸ ἀρματά του, τὸ παιδί καὶ τὴν ἀδελφή της καὶ πῆγαν στὸ σπήλαιο τοῦ Περιστερᾶ, δπον βρήκε τοὺς ἄλλους καὶ τὸν παπᾶ, καὶ τοὺς διηγήθηκε τὶ συνέβη.

Τουρκικὴ περίπολος ἀνακάλυψε τὸ καταφύγιο στὸ σπήλαιο καὶ ἀπὸ τὸ στόμιό του παρατήρησε μέσα. Ὁ παπᾶς πῆρε τὸ τουφέκι του νὰ τοὺς κτυπήσει. Ἡ παπαδιὰ τοῦ εἶπε νὰ μὴν τοὺς κτυπήσει, γιατὶ θὰ γίνει φονιάς καὶ δὲν θὰ ξαναλειτουργήσει. Ὁ παπᾶς τῆς ἀπάντησε: «Ντὰ δτίνα μὲ σκοτώσοντε αὐτοὶ ιὰ ξαναλειτρονήσω θέλω;» Καὶ ἐξολόθρευσαν τὴν τουρκικὴ περίπολο. Φοβερὴ χιονοθύελλα ποὺ ξέσπασε στὸ Λασίθι, ἀφοῦ ἡταν ἡ καρδιὰ τοῦ χειμῶνα, ἀνάγκασε τὸ Χασάν πασὰ νὰ ἐγκαταλείψει τὸ Λασίθι καὶ νὰ πάει στὴ Μίλατο νὰ συνεχίσει τὴν ἐγκληματική δράση του. Κι ἔτσι οἱ κρυμμένοι στὸ σπήλαιο τοῦ Περιστερᾶ γλύτωσαν καὶ δὲ ο παπᾶς ἀσφαλῶς ξαναλειτούργησε.

Ηράκλειο, Ιούλης 1978

ΣΤΕΡΓ. Γ. ΣΠΑΝΑΚΗΣ

